

videre. Stemme vi for at bringe Adressen videre, maade vi gjøre det i den Erkjendelse, at Hovedformaalet dermed kun er at komme til at behandle Sagen paany, og paa ingen Maade derved at udtale nogen Mistillid i dette Døeblik.

Krieger: Det maa være mig tilladt inden jeg henvender mig til selve det Spørgsmaal som foreligger, om nemlig denne Sag skal overgaae til anden Behandling, at dvæle med et Par Ord ved tvende Foredrag, som vi nylig have hørt af meget forskjellig Art. Jeg mener for det Første det, der er holdt af den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, og for det andet det, der nylig blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Ste Valgkreds (David). Hvad den ærede Rigsdagsmand angaaer som nu satte sig, da værgede han sig i Aften meget imod den Vebredelse; at han i Formiddags var faldet noget stærkt i det Comiske, og det kunde vel være nødvendigt for ham at prøve paa at værges sig derimod. Jeg skal imidlertid indrømme ham, at hos mange, og iblandt disse mange kan jeg regne mig selv, var der noget Træg isft blandet med det comiske Indtryk. Der var noget Tragiskt i at see den Maade, hvorpaa en Mand, udrustet med slige Kræfter, efterhaanden er faldet sammen i denne Sag. Der var iøvrigt i det Foredrag, som den ærede Rigsdagsmand i Aften holdt, aabenbart en heel anden Tankegang, men der var, saavidt jeg i det Mindste, følgende ham med anstrængt Opmærksomhed, kunde domme, noget i allerhøieste Grad Uklart, noget, der da rigtignok gjælder om flere af den ærede Rigsdagsmands Foredrag (Tscherning: Ja, uklart for det ærede Medlem). Naturligviis, jeg kan ikke afgjøre Mere. Jeg siger, der var meget Uklart for mig i hans Foredrag. Nu er der mange af de Gjenstande, hvorom den ærede Rigsdagsmand udtaler sig, hvor jeg ikke tør benegte, at det kan være min Feil naar han forekommer mig uklart, men der er imidlertid nogle Anliggender, hvori jeg dog troer, at jeg saa nogenlunde kan følge ham, og naar hans Tale forekommer mig i saadanne Tilfælde aldeles uklart, da drifter jeg mig vel ikke til at paa- staae, at der ikke kan have været Mening i

hans Tale, men jeg troer dog at turde sige, at jeg ikke er den Æneste, som finder saadanne Foredrag uklare. At jeg saaledes ikke er den eneste iblandt dem, der fulgte den ærede Rigsdagsmands Foredrag i Aften, som finder noget Uklart deri, det tør jeg frit sige, uden at frygte for Modsigelse. Jeg kunde anvende dette paa flere Dele af den ærede Rigsdagsmands Foredrag. Et Par enkelte af hans Ord vil jeg fremhæve, nemlig Incorporation og Foederativstat. Jeg seer ikke, hvor den ærede Rigsdagsmand vilde hen med al sin Tale om Incorporation, og jeg troer sandelig ikke, at Nogen skulde blive meget klogere med Hensyn til Ordets Betydning af det, det ærede Medlem yttrede. I den Henseende skal jeg iøvrigt for min Deel blive staaende ved den Forklaring af, hvad der er Incorporation og hvad der ikke er Incorporation, som i sin Tid er givet af Premierministeren, hvorefter det ikke kan ansees som en Incorporation, at Kongeriget har Rigsdag med Hertugdømmet Slesvig i de Anliggender, som ere fælles, og altsaa at der heller ikke under den Forfatning, som nu er paatænkt for hele Monarchiet, vil kunne være Tale om, at Holsteen og Slesvig ere incorporerede i Danmark, fordi der er visse Fælles-Anliggender, som blive behandlede i en Fællesrepræsentation, hvorimod jeg omvendt skal være enig med den ærede Premierminister deri, at en Forbindelse af Slesvig og Danmark, saaledes at Slesvig havde Rigsdag tilfælles med Danmark i Cet og Alt, maatte siges at være en saadan Samarbejdelse af de forskjellige Landsdele i et større Hele, at det i høi Grad grændsede til en Incorporation af Slesvig i Danmark. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmands Uttringer fastede noget videre Lys over den Sag. Og hvad Foederativstaten angaaer, saa tillader jeg mig den Uttring, at jeg aldrig af den ærede Rigsdagsmand har hørt nogen bestuelig Udtalelse af, hvad han forstaaer ved en Foederativstat, og jeg turde maaffee til denne Bemærkning føie, at ligesom det af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) med Foie er bemærket, at den Forfatning, som er antydet i Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, ikke egentlig kan siges at være en Heelstatsforfatning, saaledes er det